

TABELUL COMPARATIV
la anexa nr. 2 (modificarea unor acte normative)
la proiectul de Lege cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.248-251), cu modificările ulterioare		
Articolul 16. Limba în care se desfășoară procesul penal și dreptul la interpret (1) În desfășurarea procesului penal se utilizează limba română. (2) Persoana care nu posedă sau nu vorbește limba română are dreptul să ia cunoștință de toate actele și materialele dosarului, să vorbească în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată prin interpret. (3) Procesul penal se poate, de asemenea, desfășura în limba acceptată de majoritatea persoanelor care participă la proces. În acest caz, hotărârile procesuale se întocmesc în mod obligatoriu și în limba română. (4) Actele procedurale ale organului de urmărire penală și cele ale instanței de judecată se înmânează bănuیتului, învinuitului, inculpatului, fiind traduse în limba lui maternă sau în limba pe care acesta o cunoaște, în modul stabilit de prezentul cod.	Articolul 16 alineatul (4) se completează cu propoziția „La cererea victimei sau a părții vătămate, actele procedurale adoptate care se referă la drepturile și interesele sale i se traduc și i se înmânează în limba pe care o cunoaște.”.	Articolul 16. Limba în care se desfășoară procesul penal și dreptul la interpret (1) În desfășurarea procesului penal se utilizează limba română. (2) Persoana care nu posedă sau nu vorbește limba română are dreptul să ia cunoștință de toate actele și materialele dosarului, să vorbească în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată prin interpret. (3) Procesul penal se poate, de asemenea, desfășura în limba acceptată de majoritatea persoanelor care participă la proces. În acest caz, hotărârile procesuale se întocmesc în mod obligatoriu și în limba română. (4) Actele procedurale ale organului de urmărire penală și cele ale instanței de judecată se înmânează bănuیتului, învinuitului, inculpatului, fiind traduse în limba lui maternă sau în limba pe care acesta o cunoaște, în modul stabilit de prezentul cod. La cererea victimei sau a părții vătămate, actele procedurale adoptate care se referă la drepturile și interesele sale i se traduc și i se înmânează în limba pe care o cunoaște.

Articolul 52. Atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale (1) În cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale: [...] 28) informează, în scris, bănuitul, învinuitul, victima, partea vătămată, partea civilă și explică despre posibilitatea recurgerii la mediere în temeiul art.219 alin.(9) și al art.276 alin.(7) și cu privire la lista mediatorilor cu drept de a desfășura activitate de mediator; 29) informează victima sau partea vătămată cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică) și condițiile generale de acordare a acestora. (2) – <i>abrogat.</i> (3) – <i>abrogat.</i> (4) – <i>abrogat.</i> [...]	Articolul 52 alineatul (1) se completează cu punctul 30) cu următorul cuprins: „30) întocmește demersul de referire a victimei și părții vătămate către agenția teritorială de asistență socială în vederea realizării evaluării individuale și acordării serviciilor de suport necesare conform Legii cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunii.”.	Articolul 52. Atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale (1) În cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale: [...] 28) informează, în scris, bănuitul, învinuitul, victima, partea vătămată, partea civilă și explică despre posibilitatea recurgerii la mediere în temeiul art.219 alin.(9) și al art.276 alin.(7) și cu privire la lista mediatorilor cu drept de a desfășura activitate de mediator; 29) informează victima sau partea vătămată cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică) și condițiile generale de acordare a acestora. 30) întocmește demersul de referire a victimei și părții vătămate către agenția teritorială de asistență socială în vederea realizării evaluării individuale și acordării serviciilor de suport necesare conform Legii cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunii. (2) – <i>abrogat.</i> (3) – <i>abrogat.</i> (4) – <i>abrogat.</i> [...]
Articolul 57. Ofițerul de urmărire penală și atribuțiile lui (1) Ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului, în limitele competenței sale, efectuează	Articolul 57 alineatul (2) se completează cu punctul 14³⁾ cu următorul cuprins: „14³⁾ întocmește demersului de referire a victimei și părții vătămate către agenția teritorială de asistență	Articolul 57. Ofițerul de urmărire penală și atribuțiile lui

urmărirea penală în cauze penale și exercită alte acțiuni prevăzute expres de lege. (2) Ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții: [...] 14¹) informează, în scris, bănuitul, învinuitul, victima, partea vătămată, partea civilă și explică despre posibilitatea recurgerii la mediere în temeiul art. 219 alin. (9) și al art. 276 alin. (7) și cu privire la lista mediatorilor cu drept de a desfășura activitate de mediator; 14²) informează victima sau partea vătămată, în cursul acțiunilor de urmărire penală, cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică) și condițiile generale de acordare a acestora; 15) soluționează recuzarea interpretului, traducătorului, specialistului, expertului; [...]	socială în vederea realizării evaluării individuale și acordării serviciilor de suport necesare conform Legii cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunii.”.	(1) Ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului, în limitele competenței sale, efectuează urmărirea penală în cauze penale și exercită alte acțiuni prevăzute expres de lege. (2) Ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții: [...] 14¹) informează, în scris, bănuitul, învinuitul, victima, partea vătămată, partea civilă și explică despre posibilitatea recurgerii la mediere în temeiul art. 219 alin. (9) și al art. 276 alin. (7) și cu privire la lista mediatorilor cu drept de a desfășura activitate de mediator; 14²) informează victima sau partea vătămată, în cursul acțiunilor de urmărire penală, cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică) și condițiile generale de acordare a acestora; 14³) întocmește demersului de referire a victimei și părții vătămate către agenția teritorială de asistență socială în vederea realizării evaluării individuale și acordării serviciilor de suport necesare conform Legii cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunii; 15) soluționează recuzarea interpretului, traducătorului, specialistului, expertului; [...]
---	--	---

Articolul 58. Victima

(1) Se consideră victimă orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal și este interesată în rezultatele acestuia.

(2) Victima are dreptul ca cererea sa să fie înregistrată imediat în modul stabilit, să fie soluționată de organul de urmărire penală, iar după aceasta să fie informată despre rezultatele soluționării.

(3) Victima beneficiază de asemenea de următoarele drepturi:

1) să primească de la organul de urmărire penală certificat despre faptul că ea s-a adresat cu cerere sau o copie de pe procesul-verbal despre cererea orală;

2) să prezinte documente, obiecte și alte mijloace de probă pentru confirmarea cererii sale;

2¹⁾ să depună declarații și să dea explicații;

3) să se adreseze cu o cerere suplimentară;

[...]

(4) Victima unei infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, victima torturii, tratamentelor inumane sau degradante, victima infracțiunilor cu caracter sexual sau a violenței în familie, victima traficului de ființe umane, victima traficului de copii și victima unei infracțiuni prevăzute la art. 208¹–208⁵ din Codul penal nr. 985/2002, indiferent de faptul dacă este recunoscută în calitate de parte vătămată sau parte civilă, dispune de asemenea de următoarele drepturi:

1) să fie consultată de un avocat pe tot parcursul procesului penal ca și celelalte părți în proces;

2) să fie asistată, în condițiile legii, de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat;

3) să fie însoțită de o persoană de încredere, alături de avocatul său, la toate cercetările, inclusiv la ședințele închise;

Articolul 58:

la alineatul (3) pct. 2¹⁾ se completează cu cuvintele „în limba maternă sau într-o altă limbă pe care o înțelege”;

la alineatul (4):

în dispoziție după cuvintele „victima traficului de ființe umane” se completează cu textul „sau victima muncii forțate, sclaviei și condițiile similare sclaviei precum și,”;

se completează cu punctul 6¹⁾ cu următorul cuprins: „6¹⁾ la solicitare, să fie audiată de către o persoană de același sex, cu excepția situațiilor în care exercitarea acestui drept ar afecta buna desfășurare a procesului penal,”;

punctul 7) va avea următorul cuprins:

„7) să fie informată, la cerere și fără întârziere, despre eliberarea ori evadarea din detenție a persoanei reținute, arestate sau condamnate, precum și despre măsurile de protecție necesare acordate acesteia, cel puțin în cazurile în care există un pericol pentru siguranța victimei, cu excepția cazurilor când informarea victimei ar putea avea un risc identificat de cauzare a unui prejudiciu persoanei eliberate sau evadate.”.

se completează cu alineatul (6¹⁾ cu următorul cuprins:

„(6¹⁾ Victima poate renunța la dreptul de a primi informații despre hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Renunțarea nu se aplică în cazurile în care furnizarea informației este necesară pentru exercitarea drepturilor procesuale ale victimei, inclusiv a dreptului de a contesta hotărârile, ori pentru asigurarea participării acesteia la desfășurarea procesului penal. Victima poate reveni oricând asupra renunțării la dreptul de a primi

Articolul 58. Victima

(1) Se consideră victimă orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal și este interesată în rezultatele acestuia.

(2) Victima are dreptul ca cererea sa să fie înregistrată imediat în modul stabilit, să fie soluționată de organul de urmărire penală, iar după aceasta să fie informată despre rezultatele soluționării.

(3) Victima beneficiază de asemenea de următoarele drepturi:

1) să primească de la organul de urmărire penală certificat despre faptul că ea s-a adresat cu cerere sau o copie de pe procesul-verbal despre cererea orală;

2) să prezinte documente, obiecte și alte mijloace de probă pentru confirmarea cererii sale;

2¹⁾ să depună declarații și să dea explicații **în limba maternă sau într-o altă limbă pe care o înțelege**;

3) să se adreseze cu o cerere suplimentară;

[...]

(4) Victima unei infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, victima torturii, tratamentelor inumane sau degradante, victima infracțiunilor cu caracter sexual sau a violenței în familie, victima traficului de ființe umane **sau victima muncii forțate, sclaviei și condițiile similare sclaviei precum și**, victima

4) să primească o hotărâre judecătorească despre compensarea materială pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune; 5) să fie informată cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică) și condițiile generale de acordare a acestora; 6) să fie audiată în prezența unui avocat, în condiții de respectare a demnității și intimității; 7) să fie informată, fără întârziere, în cazul în care persoana reținută, aflată în arest sau condamnată este eliberată sau evadează din detenție, cu explicații despre măsurile necesare de protecție. (5) Victima, de îndată ce a fost identificată, beneficiază în condițiile legii de dreptul la protecție și compensare, precum și de dreptul de a depune o cerere privind aplicarea măsurilor de protecție. (5¹) Victima actelor de tortură, a tratamentelor inumane sau degradante este supusă expertizei judiciare asupra stării psihice sau fizice. (6) În cazul în care în calitate de victimă este o întreprindere, instituție, organizație de stat sau în care statul deține cota parte, ea nu are dreptul să-și retragă cererea. [...]	informații, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Revocarea renunțării produce efecte din momentul depunerii cererii și determină reluarea informării victimei în condițiile prevăzute de lege.”	traficului de copii și victima unei infracțiuni prevăzute la art. 208¹–208⁵ din Codul penal nr. 985/2002, indiferent de faptul dacă este recunoscută în calitate de parte vătămată sau parte civilă, dispune de asemenea de următoarele drepturi: 1) să fie consultată de un avocat pe tot parcursul procesului penal ca și celelalte părți în proces; 2) să fie asistată, în condițiile legii, de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat; 3) să fie însoțită de o persoană de încredere, alături de avocatul său, la toate cercetările, inclusiv la ședințele închise; 4) să primească o hotărâre judecătorească despre compensarea materială pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune; 5) să fie informată cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică) și condițiile generale de acordare a acestora; 6) să fie audiată în prezența unui avocat, în condiții de respectare a demnității și intimității; 6¹) la solicitare, să fie audiată de către o persoană de același sex, cu excepția situațiilor în care exercitarea acestui drept ar afecta buna desfășurare a procesului penal; 7) să fie informată, la cerere și fără întârziere, despre eliberarea ori
---	--	--

evadarea din detenție a persoanei reținute, arestate sau condamnate, precum și despre măsurile de protecție necesare acordate acestuia, cel puțin în cazurile în care există un pericol pentru siguranța victimei, cu excepția cazurilor când informarea victimei ar putea avea un risc identificat de cauzare a unui prejudiciu persoanei eliberate sau evadate;

(5) Victima, de îndată ce a fost identificată, beneficiază în condițiile legii de dreptul la protecție și compensare, precum și de dreptul de a depune o cerere privind aplicarea măsurilor de protecție.

(5¹) Victima actelor de tortură, a tratamentelor inumane sau degradante este supusă expertizei judiciare asupra stării psihice sau fizice.

(6) În cazul în care în calitate de victimă este o întreprindere, instituție, organizație de stat sau în care statul deține cota parte, ea nu are dreptul să-și retragă cererea.

(6¹) Victima poate renunța la dreptul de a primi informații despre hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Renunțarea nu se aplică în cazurile în care furnizarea informației este necesară pentru exercitarea drepturilor procesuale

		ale victimei, inclusiv a dreptului de a contesta hotărârile, ori pentru asigurarea participării acesteia la desfășurarea procesului penal. Victima poate reveni oricând asupra renunțării la dreptul de a primi informații, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Revocarea renunțării produce efecte din momentul depunerii cererii și determină reluarea informării victimei în condițiile prevăzute de lege.”. [...]
Articolul 60. Drepturile și obligațiile părții vătămate (1) Partea vătămată dispune de următoarele drepturi: 1) să cunoască esența învinuirii; 2) să facă declarații și explicații; 3) să prezinte documente și alte mijloace de probă pentru a fi anexate la dosarul penal și cercetate în ședința de judecată; [...] (1²) Partea vătămată în cauzele penale privind infracțiuni cu caracter sexual, privind violența în familie, privind traficul de persoane, privind traficul de copii sau privind infracțiunile prevăzute la art. 208¹–208⁵ din Codul penal nr. 985/2002 dispune, de asemenea, de următoarele drepturi: 1) să fie informată cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică), subiecții care acordă aceste servicii și condițiile generale de acordare a acestora; 2) să fie asistată, în condițiile legii, de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat;	Articolul 60: la alineatul (1) pct. 2) se completează cu cuvintele „în limba maternă sau în altă limbă pe care o înțelege”; la alineatul (1²): în dispoziție după cuvintele „cauzele penale” se completează cu textul „privind infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, privind tortura, tratamentelor inumane sau degradante, privind munca forțată, privind sclavia și condițiilor similare sclaviei, ”; se completează cu punctul 4¹) cu următorul cuprins: „4¹) la solicitare, să fie audiată de către o persoană de același sex, cu excepția situațiilor în care exercitarea acestui drept ar afecta buna desfășurare a procesului penal;” se completează cu punctul 6) cu următorul cuprins: „6) să fie informată, la cerere și fără întârziere, despre eliberarea ori evadarea din detenție a persoanei reținute, arestate, sau condamnate, precum și despre măsurile de protecție necesare acordate acesteia, cel puțin în cazurile în care există un pericol pentru	Articolul 60. Drepturile și obligațiile părții vătămate (1) Partea vătămată dispune de următoarele drepturi: 1) să cunoască esența învinuirii; 2) să facă declarații și explicații în limba maternă sau în altă limbă pe care o înțelege; 3) să prezinte documente și alte mijloace de probă pentru a fi anexate la dosarul penal și cercetate în ședința de judecată; [...] (1²) Partea vătămată în cauzele penale privind infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, privind tortura, tratamentelor inumane sau degradante, privind munca forțată, privind sclavia și condițiilor similare sclaviei, privind infracțiuni cu caracter

3) să fie însoțită de o persoană de încredere, alături de avocatul său, la toate cercetările, inclusiv la ședințele de judecată închise; 4) să fie audiată în prezența unui avocat, în condiții de respectare a demnității și intimității; 5) să refuze, în condițiile legii, confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau inculpatul. (2) Partea vătămată este obligată: 1) să se prezinte la citarea organului de urmărire penală sau a instanței judecătorești; [...]	siguranța victimei, cu excepția cazurilor când informarea părții vătămate ar putea prezenta un risc identificat de cauzare a unui prejudiciu persoanei eliberate sau evadate.”. se completează cu alineatul (1³) cu următorul cuprins: „(1³) Partea vătămată poate renunța la dreptul de a primi informații despre hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Renunțarea nu se aplică în cazurile în care furnizarea informației este necesară pentru exercitarea drepturilor procesuale ale părții vătămate, inclusiv a dreptului de a contesta hotărârile, ori pentru asigurarea participării acesteia la desfășurarea procesului penal. Partea vătămată poate reveni oricând asupra renunțării la dreptul de a primi informații, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Revocarea renunțării produce efecte din momentul depunerii cererii și determină reluarea informării părții vătămate în condițiile prevăzute de lege.”.	sexual, privind violența în familie, privind traficul de persoane, privind traficul de copii sau privind infracțiunile prevăzute la art. 208¹–208⁵ din Codul penal nr. 985/2002 dispune, de asemenea, de următoarele drepturi: 1) să fie informată cu privire la serviciile de suport de care poate beneficia (asistență medicală, consiliere psihologică, servicii de adăpost, asistență juridică), subiecții care acordă aceste servicii și condițiile generale de acordare a acestora; 2) să fie asistată, în condițiile legii, de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat; 3) să fie însoțită de o persoană de încredere, alături de avocatul său, la toate cercetările, inclusiv la ședințele de judecată închise; 4) să fie audiată în prezența unui avocat, în condiții de respectare a demnității și intimității; 4¹) la solicitare, să fie audiată de către o persoană de același sex, cu excepția situațiilor în care exercitarea acestui drept ar afecta buna desfășurare a procesului penal; 5) să refuze, în condițiile legii, confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau inculpatul. 6) să fie informată, la cerere și fără întârziere, despre eliberarea ori evadarea din detenție a persoanei reținute, arestate, sau condamnate, precum și despre măsurile de protecție necesare acordate acesteia,
--	---	--

cel puțin în cazurile în care există un pericol pentru siguranța victimei, cu excepția cazurilor când informarea părții vătămate ar putea prezenta un risc identificat de cauzare a unui prejudiciu persoanei eliberate sau evadate .

(1³) Partea vătămată poate renunța la dreptul de a primi informații despre hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Renunțarea nu se aplică în cazurile în care furnizarea informației este necesară pentru exercitarea drepturilor procesuale ale părții vătămate, inclusiv a dreptului de a contesta hotărârile, ori pentru asigurarea participării acesteia la desfășurarea procesului penal. Partea vătămată poate reveni oricând asupra renunțării la dreptul de a primi informații, prin depunerea unei cereri scrise adresate organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată. Revocarea renunțării produce efecte din momentul depunerii cererii și determină reluarea informării părții vătămate în condițiile prevăzute de lege.

(2) Partea vătămată este obligată:

1) să se prezinte la citarea organului de urmărire penală sau a instanței judecătorești;

		[...]
Articolul 174. Eliberarea persoanei reținute (1) Persoana reținută urmează să fie eliberată în cazurile în care: [...] (4) Victima unei infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, victima torturii, a tratamentelor inumane sau degradante, victima infracțiunilor cu caracter sexual sau a violenței în familie, victima traficului de ființe umane și victima traficului de copii, indiferent de faptul dacă sunt recunoscute în calitate de parte vătămată sau parte civilă, urmează a fi informate, fără întârziere, în cazul în care persoana reținută sau aflată în arest este eliberată sau evadează din detenție, cu explicații despre măsurile necesare de protecție.	La articolul 174 alineatul (4) după cuvintele „victima traficului de ființe umane” se completează cu cuvintele „sau victima muncii forțate, sclaviei și condițiile similare sclaviei precum,”.	Articolul 174. Eliberarea persoanei reținute (1) Persoana reținută urmează să fie eliberată în cazurile în care: [...] (4) Victima unei infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, victima torturii, a tratamentelor inumane sau degradante, victima infracțiunilor cu caracter sexual sau a violenței în familie, victima traficului de ființe umane sau victima muncii forțate, sclaviei și condițiile similare sclaviei precum, și victima traficului de copii, indiferent de faptul dacă sunt recunoscute în calitate de parte vătămată sau parte civilă, urmează a fi informate, fără întârziere, în cazul în care persoana reținută sau aflată în arest este eliberată sau evadează din detenție, cu explicații despre măsurile necesare de protecție.
Articolul 187. Obligațiile administrației instituțiilor de deținere a persoanelor reținute sau arestate Administrația instituției de deținere a persoanelor reținute sau arestate este obligată: 1) să asigure securitatea persoanelor deținute, să le acorde protecția și ajutorul necesar; [...] 13) să înmâneze persoanei eliberate certificat conform prevederilor art. 174 alin.(3); 14) să informeze, fără întârziere, victima unei infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, victima torturii, a tratamentelor inumane	La articolul 187 punctul 14) se abrogă	Articolul 187. Obligațiile administrației instituțiilor de deținere a persoanelor reținute sau arestate Administrația instituției de deținere a persoanelor reținute sau arestate este obligată: 1) să asigure securitatea persoanelor deținute, să le acorde protecția și ajutorul necesar; [...]

sau degradante, victima infracțiunilor cu caracter sexual sau a violenței în familie, victima traficului de ființe umane și victima traficului de copii în cazul în care persoana reținută sau aflată în arest este eliberată sau evadează din detenție, cu explicații despre măsurile necesare de protecție.		13) să înmâneze persoanei eliberate certificat conform prevederilor art. 174 alin.(3); 14) <i>abrogat</i>
Articolul 345. Ședința preliminară (1) În termen de cel mult 3 zile de la data la care cauza a fost repartizată pentru judecare, judecătorul sau, după caz, completul de judecată, studiind materialele dosarului, fixează termenul pentru ședința preliminară, care va începe în cel mult 20 de zile de la data repartizării cauzei, cu excepția infracțiunilor flagrante. Ședința preliminară în cauzele privind infracțiunile de corupție, cele conexe actelor de corupție, privind infracțiunile de violență în familie, precum și în cauzele în care sunt inculpați minori sau arestați se face de urgență și cu prioritate, până la expirarea termenului de arest stabilit anterior. (2) În cazul posibilității judecării cauzei în procedură de urgență, judecătorul pune cauza pe rol fără a ține ședința preliminară și ia măsurile necesare pentru pregătirea și desfășurarea ședinței de judecare a cauzei ca aceasta să nu fie amânată. (3) Ședința preliminară constă în soluționarea, cu participarea părților, a chestiunilor legate de punerea pe rol a cauzei. Ședința preliminară se ține cu respectarea condițiilor generale de judecare a cauzei, prevăzute la capitolul I din prezentul titlu, care se aplică în mod corespunzător. (4) În ședința preliminară se soluționează chestiunile privind: 1) cererile și demersurile înaintate, precum și recuzările declarate; 2) lista probelor care vor fi prezentate de către părți la judecarea cauzei; 3) trimiterea cauzei după competență sau, după caz, încetarea, totală sau parțială, a procesului penal;	La articolul 345 se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) În ședința preliminară, instanța examinează, din oficiu sau la cerere, dacă circumstanțele noi apărute impun reevaluarea necesităților de suport ale victimei sau părții vătămate. În acest caz, instanța dispune referirea victimei sau părții vătămate către agenția teritorială de asistență socială în vederea reevaluării necesităților de suport și, după caz, a adaptării serviciilor de suport acordate acesteia.”.	Articolul 345. Ședința preliminară (1) În termen de cel mult 3 zile de la data la care cauza a fost repartizată pentru judecare, judecătorul sau, după caz, completul de judecată, studiind materialele dosarului, fixează termenul pentru ședința preliminară, care va începe în cel mult 20 de zile de la data repartizării cauzei, cu excepția infracțiunilor flagrante. Ședința preliminară în cauzele privind infracțiunile de corupție, cele conexe actelor de corupție, privind infracțiunile de violență în familie, precum și în cauzele în care sunt inculpați minori sau arestați se face de urgență și cu prioritate, până la expirarea termenului de arest stabilit anterior. (2) În cazul posibilității judecării cauzei în procedură de urgență, judecătorul pune cauza pe rol fără a ține ședința preliminară și ia măsurile necesare pentru pregătirea și desfășurarea ședinței de judecare a cauzei ca aceasta să nu fie amânată. (3) Ședința preliminară constă în soluționarea, cu participarea părților, a chestiunilor legate de punerea pe rol a cauzei. Ședința preliminară se ține cu respectarea condițiilor generale de judecare a cauzei, prevăzute la capitolul

4) suspendarea procesului penal; 5) fixarea termenului de judecată; 6) măsurile preventive și de ocrotire.		I din prezentul titlu, care se aplică în mod corespunzător. (4) În ședința preliminară se soluționează chestiunile privind: 1) cererile și demersurile înaintate, precum și recuzările declarate; 2) lista probelor care vor fi prezentate de către părți la judecarea cauzei; 3) trimiterea cauzei după competență sau, după caz, încetarea, totală sau parțială, a procesului penal; 4) suspendarea procesului penal; 5) fixarea termenului de judecată; 6) măsurile preventive și de ocrotire. „(5) În ședința preliminară, instanța examinează, din oficiu sau la cerere, dacă circumstanțele noi apărute impun reevaluarea necesităților de suport ale victimei sau părții vătămate. În acest caz, instanța dispune referirea victimei sau părții vătămate către agenția teritorială de asistență socială în vederea reevaluării necesităților de suport și, după caz, a adaptării serviciilor de suport acordate acesteia.”.
Articolul 369. Audierea celorlalte părți (1) Audierea părții vătămate, inclusiv audierea prin intermediul videoconferinței, se efectuează în conformitate cu dispozițiile ce se referă la audierea martorilor și care se aplică în mod corespunzător. Victima sau, după caz, partea vătămată, la cererea acesteia sau la demersul procurorului, poate fi audiată în lipsa inculpatului, asigurându-i ultimului posibilitatea de a lua cunoștință de declarații și de a pune întrebări persoanei audiate.	La articolul 369 alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) Partea vătămată poate fi audiată atunci când acest lucru este strict necesar pentru desfășurarea cercetării judecătorești, astfel încât numărul audierilor să fie cât mai redus, fără a aduce atingere dreptului la apărare. Partea vătămată poate face declarații suplimentare la cererea sa sau la inițiativa instanței de	Articolul 369. Audierea celorlalte părți (1) Audierea părții vătămate, inclusiv audierea prin intermediul videoconferinței, se efectuează în conformitate cu dispozițiile ce se referă la audierea martorilor și care se aplică în mod corespunzător. Victima sau, după caz, partea vătămată, la cererea acesteia

[...] (3) Partea vătămată poate fi audiată ori de câte ori este necesar în cursul cercetării judecătorești și ea poate să facă declarații suplimentare oricând cu permisiunea președintelui ședinței.	judecată, dacă acestea sunt relevante pentru cauză și nu implică audieri repetate nejustificate.”.	sau la demersul procurorului, poate fi audiată în lipsa inculpatului, asigurându-i ultimului posibilitatea de a lua cunoștință de declarații și de a pune întrebări persoanei audiate. [...] (3) Partea vătămată poate fi audiată atunci când acest lucru este strict necesar pentru desfășurarea cercetării judecătorești, astfel încât numărul audierilor să fie cât mai redus, fără a aduce atingere dreptului la apărare. Partea vătămată poate face declarații suplimentare la cererea sa sau la inițiativa instanței de judecată, dacă acestea sunt relevante pentru cauză și nu implică audieri repetate nejustificate.”.
Articolul 533. Volumul asistenței juridice (1) Asistența juridică internațională poate fi solicitată sau acordată în executarea unor activități procesuale prevăzute de legislația de procedură penală a Republicii Moldova și a statului străin respectiv, în special: 1) comunicarea actelor de procedură sau a hotărârilor judiciare persoanelor fizice sau juridice care se află peste hotarele țării; 2) audierea persoanelor în calitate de martor, bănuț, învinut, inculpat, parte civilmente responsabilă; 3) efectuarea cercetării la fața locului, a percheziției, ridicarea de obiecte și documente și transmiterea lor peste hotare, sechestrarea, confruntarea, prezentarea spre recunoaștere, identificarea abonaților telefonici, interceptarea comunicărilor, efectuarea expertizelor judiciare, confiscarea bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunilor și alte acțiuni de urmărire penală prevăzute de prezentul cod;	Articolul 533: alineatul (1): la pct. 2) după cuvintele „calitate de” se completează cu textul „victimă, parte vătămată,”; se completează cu pct. 2¹⁾ cu următorul cuprins: „2¹⁾ transmiterea plîngerilor spre examinare autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea; la pct. 4) după cuvîntul „citarea” se completează cu textul „ victimei, părții vătămăte,”.	Articolul 533. Volumul asistenței juridice (1) Asistența juridică internațională poate fi solicitată sau acordată în executarea unor activități procesuale prevăzute de legislația de procedură penală a Republicii Moldova și a statului străin respectiv, în special: 1) comunicarea actelor de procedură sau a hotărârilor judiciare persoanelor fizice sau juridice care se află peste hotarele țării; 2) audierea persoanelor în calitate de victimă, parte vătămată, martor, bănuț, învinut, inculpat, parte civilmente responsabilă; 2¹⁾ transmiterea plîngerilor spre examinare autorităților competente

4) citarea martorilor, experților sau a persoanelor urmărite de către organele de urmărire penală sau de către instanța de judecată; 5) preluarea urmăririi penale la cererea unui stat străin; 6) căutarea și extrădarea persoanelor care au comis infracțiuni sau pentru a executa pedeapsă privativă de libertate; [...]		ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea; 3) efectuarea cercetării la fața locului, a percheziției, ridicarea de obiecte și documente și transmiterea lor peste hotare, sechestrarea, confruntarea, prezentarea spre recunoaștere, identificarea abonaților telefonici, interceptarea comunicărilor, efectuarea expertizelor judiciare, confiscarea bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunilor și alte acțiuni de urmărire penală prevăzute de prezentul cod; 4) citarea victimei, părții vătămate, martorilor, experților sau a persoanelor urmărite de către organele de urmărire penală sau de către instanța de judecată; 5) preluarea urmăririi penale la cererea unui stat străin; 6) căutarea și extrădarea persoanelor care au comis infracțiuni sau pentru a executa pedeapsă privativă de libertate; [...]
	1.4. Se completează cu articolul 535² cu următorul cuprins: „ Articolul 535². Transmiterea plîngerilor spre examinare autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea (1) În cazul în care o persoană cu domiciliul sau reședința permanentă în Republica Moldova depune o plângere prin care sesizează săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul unui alt stat, plîngerea se primește și se înregistrează în condițiile art. 265, iar organul de urmărire penală sau procurorul sesizat verifică dacă fapta sesizată intră în competența organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova.	„ Articolul 535². Transmiterea plîngerilor spre examinare autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea (1) În cazul în care o persoană cu domiciliul sau reședința permanentă în Republica Moldova depune o plângere prin care sesizează săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul unui alt stat, plîngerea se primește și se înregistrează în condițiile art. 265, iar organul de urmărire penală sau procurorul sesizat verifică dacă fapta sesizată

	(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dacă se constată lipsa competenței organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova, organul de urmărire penală înaintează procurorului o propunere motivată de declinare a competenței, invocând argumentele acestei decizii. (3) Procurorul, după examinarea propunerii înaintate, adoptă o decizie asupra acesteia. În cazul admiterii propunerii, procurorul emite o ordonanță de transmitere a plângerii și, după caz, a materialelor anexate, potrivit competenței. Plângerea și materialele anexate se expediază Procurorului General, care decide asupra transmiterii acestora autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea. (4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul în care competența de exercitare a urmăririi penale aparține autorităților competente ale Republicii Moldova.”.	intră în competența organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova. (2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dacă se constată lipsa competenței organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova, organul de urmărire penală înaintează procurorului o propunere motivată de declinare a competenței, invocând argumentele acestei decizii. (3) Procurorul, după examinarea propunerii înaintate, adoptă o decizie asupra acesteia. În cazul admiterii propunerii, procurorul emite o ordonanță de transmitere a plângerii și, după caz, a materialelor anexate, potrivit competenței. Plângerea și materialele anexate se expediază Procurorului General, care decide asupra transmiterii acestora autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea. (4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul în care competența de exercitare a urmăririi penale aparține autorităților competente ale Republicii Moldova.”.
Legea asistenței sociale nr. 547/2003 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 42-44, art. 249), cu modificările ulterioare:		
Articolul 1. Noțiuni de bază În prezenta lege, noțiunile de bază utilizate au următoarele semnificații:	2.4. Articolul 1: la noțiunea „<i>persoană și familie defavorizată</i>”, după textul „socialmente vulnerabile,”, se completează	Articolul 1. Noțiuni de bază În prezenta lege, noțiunile de bază utilizate au următoarele semnificații:

<i>asistență socială</i> - componentă a sistemului național de protecție socială, în cadrul căruia statul și societatea civilă se angajează să prevină, să limiteze sau să înlăture efectele temporare sau permanente ale unor evenimente considerate drept riscuri sociale, care pot genera marginalizarea ori excluderea socială a persoanelor și a familiilor aflate în dificultate; [...] <i>anchetă socială</i> - act care constată situația materială și socială actuală a persoanei sau a familiei, ce solicită asistență socială, și care conține date referitoare la persoană sau la membrii familiei (vîrstă, ocupație, venituri), la locuință și la bunurile pe care le posedă, la problemele cu care se confruntă aceștia; <i>persoană și familie defavorizată</i> - persoană și familie socialmente vulnerabile, aflate în situații care împiedică activitatea normală a acestora din punct de vedere economic, educativ, social etc.; <i>beneficiar de asistență socială</i> - persoană sau familie defavorizată căreia, în temeiul cererii, anchetei sociale și al actelor constatatoare, i se acordă prestații și/sau servicii sociale; <i>situație de dificultate</i> - stare a persoanei care, din cauza pierderii independenței fizice, psihice sau intelectuale, are nevoie de asistență socială pentru îndeplinirea funcțiilor curente de importanță vitală; [...]	cu textul „,victima infracțiunii prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor,”; la noțiunea „<i>beneficiar de asistență socială</i>”, după textul „actelor constatatoare,” se completează cu textul „raport de evaluare a necesităților pentru acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor,”; la noțiunea „<i>situație de dificultate</i>”, după textul „intelectuale,” se completează cu textul „inclusiv în rezultatul unei infracțiuni,”.	<i>asistență socială</i> - componentă a sistemului național de protecție socială, în cadrul căruia statul și societatea civilă se angajează să prevină, să limiteze sau să înlăture efectele temporare sau permanente ale unor evenimente considerate drept riscuri sociale, care pot genera marginalizarea ori excluderea socială a persoanelor și a familiilor aflate în dificultate; [...] <i>anchetă socială</i> - act care constată situația materială și socială actuală a persoanei sau a familiei, ce solicită asistență socială, și care conține date referitoare la persoană sau la membrii familiei (vîrstă, ocupație, venituri), la locuință și la bunurile pe care le posedă, la problemele cu care se confruntă aceștia; <i>persoană și familie defavorizată</i> - persoană și familie socialmente vulnerabile, victima infracțiunii prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, aflate în situații care împiedică activitatea normală a acestora din punct de vedere economic, educativ, social etc.; <i>beneficiar de asistență socială</i> - persoană sau familie defavorizată căreia, în temeiul cererii, anchetei sociale și al actelor constatatoare, raport de evaluare a necesităților pentru acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la
--	---	--

		reabilitarea victimelor infracțiunilor, i se acordă prestații și/sau servicii sociale; <i>situație de dificultate</i> - stare a persoanei care, din cauza pierderii independenței fizice, psihice sau intelectuale, inclusiv în rezultatul unei infracțiuni, are nevoie de asistență socială pentru îndeplinirea funcțiilor curente de importanță vitală; [...]
Articolul 7. Beneficiarii de asistență socială De asistență socială beneficiază persoanele și familiile care, din cauza unor factori de natură economică, fizică, psihologică sau socială, nu au posibilitate prin propriile capacități și competențe să prevină și să depășească situațiile de dificultate, și anume: a) copiii și tinerii ale căror sănătate, dezvoltare și integritate fizică, psihică sau morală sînt prejudiciate în mediul în care locuiesc; b) familiile care nu își îndeplinesc în mod corespunzător obligațiile privind îngrijirea, întreținerea și educarea copiilor; c) familiile fără venituri sau cu venituri mici; c1) persoanele afectate de violență în familie; c¹) familiile afectate de violența în familie; d) persoanele fără familie, care nu pot gospodări singure, care necesită îngrijire și supraveghere sau sînt incapabile să facă față nevoilor sociomedicale; [...]	2.2. Articolul 7 se completează cu litera c²) cu următorul cuprins: „c²) victimele infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor;”.	Articolul 7. Beneficiarii de asistență socială De asistență socială beneficiază persoanele și familiile care, din cauza unor factori de natură economică, fizică, psihologică sau socială, nu au posibilitate prin propriile capacități și competențe să prevină și să depășească situațiile de dificultate, și anume: a) copiii și tinerii ale căror sănătate, dezvoltare și integritate fizică, psihică sau morală sînt prejudiciate în mediul în care locuiesc; b) familiile care nu își îndeplinesc în mod corespunzător obligațiile privind îngrijirea, întreținerea și educarea copiilor; c) familiile fără venituri sau cu venituri mici; c1) persoanele afectate de violență în familie; c¹) familiile afectate de violența în familie; c²) victimele infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor;

		d) persoanele fără familie, care nu pot gospodări singure, care necesită îngrijire și supraveghere sau sînt incapabile să facă față nevoilor sociomedicale; [...]
Articolul 13. Rolul agențiilor teritoriale de asistență socială și al structurilor responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia (1) Agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, în comun cu autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și în colaborare cu reprezentanții societății civile, realizează politica de asistență socială și asigură aplicarea legislației la nivel teritorial. (2) Agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia exercită următoarele atribuții: a) identifică problemele sociale în raza administrativ-teritorială și elaborează strategii de dezvoltare și prestare a asistenței sociale în conformitate cu politica socială a Guvernului, promovată de Ministerul Muncii și Protecției Sociale; b) organizează și acordă asistență socială în funcție de necesitățile identificate; b¹) organizează activități de prevenire a situațiilor de risc pentru copii și susțin dezvoltarea capacităților familiei în îngrijirea și educația copilului; b²) asigură protecția copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți; c) generalizează și sistematizează informația privind asistența socială acordată și analizează eficiența acesteia;	Articolul 13 se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) În vederea implementării politicilor de asistență și protecție socială a victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia exercită, prin intermediul serviciului responsabil de domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor, următoarele atribuții: a) cooperează cu instituții publice și organizații necomerciale pentru identificarea necesităților și vulnerabilităților victimelor infracțiunilor; b) soluționează demersurile subiecților abilitați de referire a victimei infracțiunii pentru servicii de suport; c) asigură, în cadrul echipei multidisciplinare teritoriale, evaluarea necesităților de suport pentru reabilitarea victimelor infracțiunilor; d) organizează asistența și consilierea necesară victimelor infracțiunilor, le referă către serviciile sociale indicate în raportul de evaluare a necesităților pentru acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor, contribuie la abilitarea lor economică; e) monitorizează și coordonează activitatea asistenților sociali comunitari privind asistența victimelor infracțiunilor și consilierea agresorilor familiali, asigurând sprijinul metodologic și informațional necesar;	Articolul 13. Rolul agențiilor teritoriale de asistență socială și al structurilor responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia (1) Agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, în comun cu autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și în colaborare cu reprezentanții societății civile, realizează politica de asistență socială și asigură aplicarea legislației la nivel teritorial. (2) Agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia exercită următoarele atribuții: a) identifică problemele sociale în raza administrativ-teritorială și elaborează strategii de dezvoltare și prestare a asistenței sociale în conformitate cu politica socială a Guvernului, promovată de Ministerul Muncii și Protecției Sociale;

d) susțin autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și pe reprezentanții societății civile în activitatea de elaborare și implementare a programelor locale de dezvoltare a asistenței sociale, precum și în cea de monitorizare a realizării acestora;

e) asigură gestionarea mijloacelor financiare și a resurselor umane pentru dezvoltarea și prestarea asistenței sociale în teritoriul administrat;

f) susțin activitatea instituțiilor de asistență socială din primăriile aflate în raza unității administrativ-teritoriale de nivelul al doilea și înaintează propuneri în vederea optimizării activității acestora;

g) completează sistemul informațional în domeniul asistenței sociale;

h) informează populația despre situația în domeniul asistenței sociale, despre modul de acordare a prestațiilor și a serviciilor sociale;

i) asigură prestarea asistenței sociale persoanelor aflate în situații de dificultate;

i¹) oferă, la solicitarea Inspectoratului Social de Stat, informațiile necesare pentru efectuarea controlului de stat privind acordarea asistenței sociale în teritoriul administrat;

j) asigură supervizarea personalului din sistemul de asistență socială.

(3) Agenția teritorială de asistență socială, de comun acord cu autoritatea administrației publice locale de nivelul întâi, angajează personalul din sistemul de asistență socială, conform art.15 alin.(1), pentru promovarea intereselor și soluționarea problemelor populației aflate în dificultate din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

[...]

f) la solicitarea organelor de drept, facilitează accesul agresorilor familiari la servicii de consiliere și programele de reabilitare;

g) asigură evidența victimelor infracțiunilor care au fost referite și serviciile de suport de care au beneficiat, informând semestrial despre aceasta Ministerul Muncii și Protecție Sociale.”.

b) organizează și acordă asistență socială în funcție de necesitățile identificate;

b¹) organizează activități de prevenire a situațiilor de risc pentru copii și susțin dezvoltarea capacităților familiei în îngrijirea și educația copilului;

b²) asigură protecția copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți;

c) generalizează și sistematizează informația privind asistența socială acordată și analizează eficiența acesteia;

d) susțin autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și pe reprezentanții societății civile în activitatea de elaborare și implementare a programelor locale de dezvoltare a asistenței sociale, precum și în cea de monitorizare a realizării acestora;

e) asigură gestionarea mijloacelor financiare și a resurselor umane pentru dezvoltarea și prestarea asistenței sociale în teritoriul administrat;

f) susțin activitatea instituțiilor de asistență socială din primăriile aflate în raza unității administrativ-teritoriale de nivelul al doilea și înaintează propuneri în vederea optimizării activității acestora;

g) completează sistemul informațional în domeniul asistenței sociale;

h) informează populația despre situația în domeniul asistenței sociale,

despre modul de acordare a prestațiilor și a serviciilor sociale;

i) asigură prestarea asistenței sociale persoanelor aflate în situații de dificultate;

i¹) oferă, la solicitarea Inspectoratului Social de Stat, informațiile necesare pentru efectuarea controlului de stat privind acordarea asistenței sociale în teritoriul administrat;

j) asigură supervizarea personalului din sistemul de asistență socială.

(2¹) În vederea implementării politicilor de asistență și protecție socială a victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia exercită, prin intermediul serviciului responsabil de domeniul reabilitării victimelor infracțiunilor, următoarele atribuții:

a) cooperează cu instituții publice și organizații necomerciale pentru identificarea necesităților și vulnerabilităților victimelor infracțiunilor;

b) soluționează demersurile subiecților abilitați de referire a victimei infracțiunii pentru servicii de suport;

c) asigură, în cadrul echipei multidisciplinare teritoriale, evaluarea necesităților de suport pentru reabilitarea victimelor infracțiunilor;

d) organizează asistența și consilierea necesară victimelor infracțiunilor, le referă către serviciile sociale indicate în raportul de evaluare a necesităților pentru acordarea serviciilor de suport victimelor infracțiunilor, contribuie la abilitarea lor economică;

e) monitorizează și coordonează activitatea asistenților sociali comunitari privind asistența victimelor infracțiunilor și consilierea agresorilor familiari, asigurând sprijinul metodologic și informațional necesar;

f) la solicitarea organelor de drept, facilitează accesul agresorilor familiari la servicii de consiliere și programele de reabilitare;

g) asigură evidența victimelor infracțiunilor care au fost referite și serviciile de suport de care au beneficiat, informând semestrial despre aceasta Ministerul Muncii și Protecție Sociale.

(3) Agenția teritorială de asistență socială, de comun acord cu autoritatea administrației publice locale de nivelul întâi, angajează personalul din sistemul de asistență socială, conform art.15 alin.(1), pentru promovarea intereselor și soluționarea problemelor populației

		aflate în dificultate din unitatea administrativ-teritorială respectivă. [...]
Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214-220, art. 704), cu modificările ulterioare:		
Articolul 37. Taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare (1) Taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc sînt plățile, a căror mărime este stabilită de Guvern, pe care creditorul sau partea care solicită efectuarea acestor acțiuni le va achita pentru toate acțiunile efectuate de executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părților în procedura de executare. [...] (7) De obligația avansării taxelor pentru efectuarea din oficiu a actelor executorului judecătoresc sînt scutiți creditorii conform documentelor privind: a) încasarea pensiei de întreținere; b) încasarea sumelor bănești pentru reparația prejudiciilor cauzate prin vătămarea integrității corporale, prin o altă vătămare a sănătății sau prin deces, dacă reparația se efectuează sub formă de prestații bănești periodice; c) restabilirea la locul de muncă; d) încasarea indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale prevăzute de lege; e) încasarea sumelor în beneficiul statului și confiscările; f) încasarea sumelor în beneficiul consumatorului (creditorului). (8) - <i>abrogat.</i>	Articolul 37 alineatul (7) se completează cu litera b¹) cu următorul cuprins: „b¹) încasarea sumelor bănești pentru repararea prejudiciilor cauzat prin infracțiuni prevăzute în Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor;”.	Articolul 37. Taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare (1) Taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc sînt plățile, a căror mărime este stabilită de Guvern, pe care creditorul sau partea care solicită efectuarea acestor acțiuni le va achita pentru toate acțiunile efectuate de executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părților în procedura de executare. [...] (7) De obligația avansării taxelor pentru efectuarea din oficiu a actelor executorului judecătoresc sînt scutiți creditorii conform documentelor privind: a) încasarea pensiei de întreținere; b) încasarea sumelor bănești pentru reparația prejudiciilor cauzate prin vătămarea integrității corporale, prin o altă vătămare a sănătății sau prin deces, dacă reparația se efectuează sub formă de prestații bănești periodice; b¹) încasarea sumelor bănești pentru repararea prejudiciilor cauzat prin infracțiuni prevăzute în Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor;

		c) restabilirea la locul de muncă; d) încasarea indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale prevăzute de lege; e) încasarea sumelor în beneficiul statului și confiscările; f) încasarea sumelor în beneficiul consumatorului (creditorului). (8) - <i>abrogat</i>.
Articolul 204. Dispoziții generale privind executarea pedepsei închisorii (1) Executarea pedepsei și supravegherea comportamentului condamnaților nu trebuie să întrerupă legăturile lor cu soțul, rudele și alte persoane apropiate, precum și cu societatea civilă. [...] (7) În cazul evadării condamnatului din penitenciar, serviciul competent al penitenciarului și cel al Administrației Naționale a Penitenciarelor asigură căutarea condamnatului. În cazul în care condamnatul nu a fost reținut în decurs de 48 de ore, administrația penitenciarului adresează imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore, instanței de judecată în a cărei rază teritorială se află penitenciarul un demers pentru darea lui în căutare. (8) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului și /sau penitenciarul.	3.3. Articolul 204 se completează cu alineatul (9) cu următorul cuprins: „(9) În cazul infracțiunilor deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, al infracțiunilor de tortură, tratamente inumane sau degradante, al infracțiunilor cu caracter sexual ori al violenței în familie, precum și în cazul traficului de ființe umane, sau victima muncii forțate, victima sclaviei și condițiile similare sclaviei precum, și victima traficului de copii, Administrația Națională a Penitenciarelor informează, la solicitarea scrisă a victimei sau a părții vătămate, despre eliberarea sau evadarea din detenție a persoanei condamnate, oferind explicații privind măsurile necesare de protecție, cel puțin în situațiile în care există un pericol pentru siguranța victimei, cu excepția cazurilor în care informarea victimei ar putea avea consecințe nefavorabile pentru persoana eliberată sau evadată.”.	Articolul 204. Dispoziții generale privind executarea pedepsei închisorii (1) Executarea pedepsei și supravegherea comportamentului condamnaților nu trebuie să întrerupă legăturile lor cu soțul, rudele și alte persoane apropiate, precum și cu societatea civilă. [...] (7) În cazul evadării condamnatului din penitenciar, serviciul competent al penitenciarului și cel al Administrației Naționale a Penitenciarelor asigură căutarea condamnatului. În cazul în care condamnatul nu a fost reținut în decurs de 48 de ore, administrația penitenciarului adresează imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore, instanței de judecată în a cărei rază teritorială se află penitenciarul un demers pentru darea lui în căutare. (8) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului și /sau penitenciarul.

		(9) În cazul infracțiunilor deosebit de grave sau excepțional de grave contra persoanei, al infracțiunilor de tortură, tratamente inumane sau degradante, al infracțiunilor cu caracter sexual ori al violenței în familie, precum și în cazul traficului de ființe umane, sau victima muncii forțate, victima sclaviei și condițiile similare sclaviei precum, și victima traficului de copii, Administrația Națională a Penitenciarelor informează, la solicitarea scrisă a victimei sau a părții vătămate, despre eliberarea sau evadarea din detenție a persoanei condamnate, oferind explicații privind măsurile necesare de protecție, cel puțin în situațiile în care există un pericol pentru siguranța victimei, cu excepția cazurilor în care informarea victimei ar putea avea consecințe nefavorabile pentru persoana eliberată sau evadată.
Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 14-17, art. 42), cu modificările ulterioare:		
	se completează cu articolul 13² cu următorul cuprins: „ Articolul 13² Transmiterea plîngerilor spre examinare autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea (1) În cazul în care o persoană cu domiciliul sau reședința permanentă în Republica Moldova depune o plângere prin care sesizează săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul unui alt stat, plîngerea se primește și se înregistrează în condițiile art. 265 din Codul de	Articolul 13² Transmiterea plîngerilor spre examinare autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea (1) În cazul în care o persoană cu domiciliul sau reședința permanentă în Republica Moldova depune o plângere prin care sesizează săvârșirea unei infracțiuni pe

procedură penală nr. 122/2003, iar organul de urmărire penală sau procurorul sesizat verifică dacă fapta sesizată intră în competența organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dacă se constată lipsa competenței organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova, organul de urmărire penală înaintează procurorului o propunere motivată de declinare a competenței, invocând argumentele acestei decizii.

(3) Procurorul, după examinarea propunerii înaintate, adoptă o decizie asupra acesteia. În cazul admiterii propunerii, procurorul emite o ordonanță de transmitere a plângerii și, după caz, a materialelor anexate, potrivit competenței. Plângerea și materialele anexate se expediază Procurorului General, care decide asupra transmiterii acestora autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul în care competența de exercitare a urmăririi penale aparține autorităților competente ale Republicii Moldova.”.

teritoriul unui alt stat, plângerea se primește și se înregistrează în condițiile art. 265 din Codul de procedură penală nr. 122/2003, iar organul de urmărire penală sau procurorul sesizat verifică dacă fapta sesizată intră în competența organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dacă se constată lipsa competenței organelor de urmărire penală ale Republicii Moldova, organul de urmărire penală înaintează procurorului o propunere motivată de declinare a competenței, invocând argumentele acestei decizii.

(3) Procurorul, după examinarea propunerii înaintate, adoptă o decizie asupra acesteia. În cazul admiterii propunerii, procurorul emite o ordonanță de transmitere a plângerii și, după caz, a materialelor anexate, potrivit competenței. Plângerea și materialele anexate se expediază Procurorului General, care decide asupra transmiterii acestora autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul în care competența de exercitare a urmăririi penale aparține autorităților competente ale Republicii Moldova.”.

Articolul 28. Audierile prin videoconferință

(1) În cazul în care o persoană care se află pe teritoriul Republicii Moldova trebuie să fie audiată ca martor sau expert de către organele de urmărire penală ori instanțele judecătorești ale unui stat străin, ori de către o instanță internațională și este inoportun sau imposibil pentru acea persoană să se prezinte personal pe teritoriul aceluia stat, statul străin poate solicita ca audierea să aibă loc prin videoconferință, potrivit prevederilor prezentei legi.

[...]

(4) Martorul sau expertul vor fi citați potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală.

(5) Audierea prin videoconferință se desfășoară potrivit următoarelor reguli:

a) audierea are loc în prezența unui judecător de instrucție competent, asistat, după caz, de un interpret; judecătorul de instrucție verifică identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea principiilor fundamentale ale legislației procesual-penale naționale. Dacă se constată încălcarea acestor principii, judecătorul de instrucție ia de îndată măsuri pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

b) autoritățile centrale competente ale Republicii Moldova și cele ale statului solicitant convin, după caz, asupra măsurilor de protecție a martorului sau expertului;

c) audierea se efectuează direct de către autoritatea competentă a statului solicitant ori sub coordonarea acesteia, în conformitate cu legislația națională;

d) martorul sau expertul are dreptul să fie asistat, după caz, de un interpret, potrivit legislației Republicii Moldova;

e) persoana chemată ca martor sau expert poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, conferit de legislația Republicii Moldova ori de legislația statului solicitat.

(6) Fără a aduce atingere măsurilor convenite pentru protecția martorilor, declarațiile martorului sau cele ale expertului, audiat în condițiile prezentului articol, se înregistrează prin mijloace tehnice video și se consemnează

4.2. Articolul 28:

la alineatul (1) după cuvintele „audiată ca” se completează cu textul „victimă, parte vătămată,”;

la alineatul (4) cuvântul „Martorul” se substituie cu textul „Victima, partea vătămată, martorul”;

la alineatul (5) litera d) cuvintele „martorul sau expertul” se substituie cu textul „victima, partea vătămată, martorul sau expertul”;

la alineatul (6) după cuvântul „declarațiile” se completează cu textul „victimei, părții vătămate,”.

Articolul 28. Audierile prin videoconferință

(1) În cazul în care o persoană care se află pe teritoriul Republicii Moldova trebuie să fie audiată ca **victimă, parte vătămată**, martor sau expert de către organele de urmărire penală ori instanțele judecătorești ale unui stat străin, ori de către o instanță internațională și este inoportun sau imposibil pentru acea persoană să se prezinte personal pe teritoriul aceluia stat, statul străin poate solicita ca audierea să aibă loc prin videoconferință, potrivit prevederilor prezentei legi.

[...]

(4) **Victima, partea vătămată, martorul** sau expertul vor fi citați potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală.

(5) Audierea prin videoconferință se desfășoară potrivit următoarelor reguli:

a) audierea are loc în prezența unui judecător de instrucție competent, asistat, după caz, de un interpret; judecătorul de instrucție verifică identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea principiilor fundamentale ale legislației procesual-penale naționale. Dacă se constată încălcarea acestor principii, judecătorul de instrucție ia de îndată măsuri pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

în procesul-verbal, încheiat în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Procesul-verbal se transmite autorității competente a statului solicitant prin intermediul autorităților centrale, precum și prin canale diplomatice.

(7) Dispozițiile prezentului articol se pot aplica și în cazul audierii învinuiților sau inculpaților dacă persoana în cauză consimte și dacă există un acord în acest sens între Republica Moldova și statul solicitant.

b) autoritățile centrale competente ale Republicii Moldova și cele ale statului solicitant convin, după caz, asupra măsurilor de protecție a martorului sau expertului;

c) audierea se efectuează direct de către autoritatea competentă a statului solicitant ori sub coordonarea acesteia, în conformitate cu legislația națională;

d) **victima, partea vătămată, martorul sau expertul** are dreptul să fie asistat, după caz, de un interpret, potrivit legislației Republicii Moldova;

e) persoana chemată ca martor sau expert poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, conferit de legislația Republicii Moldova ori de legislația statului solicitat.

(6) Fără a aduce atingere măsurilor convenite pentru protecția martorilor, declarațiile **victimei, părții vătămate**, martorului sau cele ale expertului, audiat în condițiile prezentului articol, se înregistrează prin mijloace tehnice video și se consemnează în procesul-verbal, încheiat în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Procesul-verbal se transmite autorității competente a statului solicitant prin intermediul autorităților centrale, precum și prin canale diplomatice.

(7) Dispozițiile prezentului articol se pot aplica și în cazul audierii învinuiților sau inculpaților dacă persoana în cauză consimte și dacă există un acord în acest

		sens între Republica Moldova și statul solicitant.
Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 157-160, art. 614) cu modificările ulterioare:		
Articolul 18. Modul de acordare a asistenței juridice primare (1) Pentru asistență juridică primară, solicitantul adresează subiecților autorizați, specificați la art.15 alin.(2), din raza domiciliului său cerere scrisă sau orală. (2) Asistența juridică primară se acordă imediat, la momentul adresării. În cazul imposibilității de acordare imediată a asistenței, solicitantului i se va comunica data și ora audienței ce urmează să aibă loc în cel mult 3 zile de la data adresării cererii scrise sau orale. (3) Solicitantul de asistență juridică primară are dreptul să se adreseze o singură dată în privința aceleași probleme, cu excepția cazului în care se descoperă noi circumstanțe relevante. [...]	5.1. La articolul 18 alineatul (1) cuvintele „din raza domiciliului său cerere scrisă sau orală” se substituie cu cuvintele „o cerere scrisă sau orală”.	Articolul 18. Modul de acordare a asistenței juridice primare (1) Pentru asistență juridică primară, solicitantul adresează subiecților autorizați, specificați la art.15 alin.(2), o cerere scrisă sau orală. (2) Asistența juridică primară se acordă imediat, la momentul adresării. În cazul imposibilității de acordare imediată a asistenței, solicitantului i se va comunica data și ora audienței ce urmează să aibă loc în cel mult 3 zile de la data adresării cererii scrise sau orale. (3) Solicitantul de asistență juridică primară are dreptul să se adreseze o singură dată în privința aceleași probleme, cu excepția cazului în care se descoperă noi circumstanțe relevante. [...]

Articolul 20. Acordarea asistenței juridice calificate indiferent de nivelul veniturilor

Se acordă asistență juridică calificată indiferent de nivelul veniturilor:

a) persoanelor specificate la art. 19 alin. (1) lit. b)–d), alin.(1¹) și alin.(1²);

a¹) persoanelor juridice prevăzute la art. 521 alin. (2²) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova;

b) persoanelor suspectate de săvârșirea unei contravenții pentru care se prevede sancțiunea arestului contravențional;

c) persoanelor în a căror privință există riscul aplicării sancțiunii de expulzare în cadrul procedurilor contravenționale;

d) persoanelor în a căror privință se solicită înlocuirea sancțiunii amenzii sau a muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare sau cu arest contravențional;

e) persoanelor care au beneficiat de ajutor social, stabilit în conformitate cu legislația în vigoare, pe parcursul a 6 luni calendaristice anterioare lunii în care a fost depusă solicitarea;

f) victimelor infracțiunilor de tortură, ale tratamentului inuman și degradant;

g) victimelor traficului de ființe umane;

h) solicitanților de azil, în cadrul procedurii de azil;

i) străinilor, în procedurile cu privire la aplicarea sau prelungirea măsurii de plasare în custodie publică;

j) persoanelor cu dizabilități severe sau accentuate.

5.2. Articolul 20 se completează cu litera g¹) cu următorul cuprins:

„g¹) victimele persecutate în sensul Legii cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor;”.

Articolul 20. Acordarea asistenței juridice calificate indiferent de nivelul veniturilor

Se acordă asistență juridică calificată indiferent de nivelul veniturilor:

a) persoanelor specificate la art. 19 alin. (1) lit. b)–d), alin.(1¹) și alin.(1²);

a¹) persoanelor juridice prevăzute la art. 521 alin. (2²) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova;

b) persoanelor suspectate de săvârșirea unei contravenții pentru care se prevede sancțiunea arestului contravențional;

c) persoanelor în a căror privință există riscul aplicării sancțiunii de expulzare în cadrul procedurilor contravenționale;

d) persoanelor în a căror privință se solicită înlocuirea sancțiunii amenzii sau a muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare sau cu arest contravențional;

e) persoanelor care au beneficiat de ajutor social, stabilit în conformitate cu legislația în vigoare, pe parcursul a 6 luni calendaristice anterioare lunii în care a fost depusă solicitarea;

f) victimelor infracțiunilor de tortură, ale tratamentului inuman și degradant;

g) victimelor traficului de ființe umane;

g¹) victimele persecutate în sensul Legii cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor;

h) solicitanților de azil, în cadrul procedurii de azil;

i) străinilor, în procedurile cu privire la aplicarea sau prelungirea măsurii de plasare în custodie publică;

j) persoanelor cu dizabilități severe sau accentuate.

Legea nr. 123/2010 cu privire la serviciile sociale
(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 155-158, art. 541) cu modificările ulterioare,

Articolul 14. Identificarea beneficiarilor de servicii sociale

(1) În vederea solicitării serviciilor sociale, oricare persoană care se consideră într-o stare de risc social sau oricare persoană/familie defavorizată, neglijată sau abuzată, adresează inițial o cerere în scris sau verbal unității de asistență socială din raza domiciliului său. Solicitarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui alt prestator de servicii sociale, prevăzut la art. 7, de la locul de trai al solicitantului.

(2) Acționînd în interesele persoanei/familiei sau ale siguranței sociale a comunității, cererea privind acordarea serviciilor sociale persoanei/familiei, prevăzută la alin. (1), poate fi depusă de membrii comunității sau de alte persoane interesate, care vor indica motivul din care persoana sau reprezentantul legal al acesteia nu poate depune cererea de sine stătător.

(3) Lucrătorii instituțiilor instructiv-educative, medico-sanitare publice, ai celor de prestare a serviciilor sociale, poliției și ai altor organe competente, care dispun de informații privind necesitatea acordării serviciilor sociale unei persoane/familiei, sînt obligați să informeze neîntîrziat, în decurs de 24 de ore, unitatea de asistență socială de la locul de trai al persoanei/familiei. În asemenea condiții, astfel de cazuri vor fi examinate fără cererea persoanei sau a reprezentantului legal.

6.4. Articolul 14 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Victimele infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, beneficiază de servicii sociale în baza cererii sau a demersului de referire privind evaluarea individuală a victimei pentru acordarea serviciilor de suport.”.

Articolul 14. Identificarea beneficiarilor de servicii sociale

(1) În vederea solicitării serviciilor sociale, oricare persoană care se consideră într-o stare de risc social sau oricare persoană/familie defavorizată, neglijată sau abuzată, adresează inițial o cerere în scris sau verbal unității de asistență socială din raza domiciliului său. Solicitarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui alt prestator de servicii sociale, prevăzut la art. 7, de la locul de trai al solicitantului.

(2) Acționînd în interesele persoanei/familiei sau ale siguranței sociale a comunității, cererea privind acordarea serviciilor sociale persoanei/familiei, prevăzută la alin. (1), poate fi depusă de membrii comunității sau de alte persoane interesate, care vor indica motivul din care persoana sau reprezentantul legal al acesteia nu poate depune cererea de sine stătător.

(3) Lucrătorii instituțiilor instructiv-educative, medico-sanitare publice, ai celor de prestare a serviciilor sociale, poliției și ai altor organe competente, care dispun de informații privind necesitatea acordării serviciilor sociale unei persoane/familiei, sînt obligați să informeze neîntîrziat, în decurs de 24 de ore, unitatea de asistență socială de la locul de trai al persoanei/familiei. În

		asemenea condiții, astfel de cazuri vor fi examinate fără cererea persoanei sau a reprezentantului legal. (4) Victimele infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, beneficiază de servicii sociale în baza cererii sau a demersului de referire privind evaluarea individuală a victimei pentru acordarea serviciilor de suport.
	6.5. Se completează cu articolul 16¹ cu următorul cuprins: „Articolul 16¹ . Referirea victimei infracțiunii către servicii sociale (1) În cazul în care rezultatele evaluării inițiale individuale a victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, efectuate la primul contact cu victima, de către subiecții menționați la art.14 alineatul (3) sau alte autorități competente, constată necesitatea acordării serviciilor sociale de suport, inclusiv când victima infracțiunii solicită asistență, aceasta urmează a fi referită către organul teritorial de asistență socială, pentru acordarea serviciilor sociale de suport conform necesităților individuale identificate. (2) Referirea victimei infracțiunii se efectuează prin intermediul unei cereri depuse de victimă sau a unui demers adresat organului teritorial de asistență socială.”.	Articolul 16¹. Referirea victimei infracțiunii către servicii sociale (1) În cazul în care rezultatele evaluării inițiale individuale a victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, efectuate la primul contact cu victima, de către subiecții menționați la art.14 alineatul (3) sau alte autorități competente, constată necesitatea acordării serviciilor sociale de suport, inclusiv când victima infracțiunii solicită asistență, aceasta urmează a fi referită către organul teritorial de asistență socială, pentru acordarea serviciilor sociale de suport conform necesităților individuale identificate. (2) Referirea victimei infracțiunii se efectuează prin intermediul unei cereri depuse de victimă sau a unui demers adresat organului teritorial de asistență socială.
Articolul 17. Evaluarea complex (1) În cazul în care rezultatele evaluării inițiale sau ale intervenției de o singură dată sînt insuficiente pentru	6.6. Articolul 17 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:	Articolul 17. Evaluarea complex (1) În cazul în care rezultatele evaluării inițiale sau ale intervenției de

satisfacerea necesităților persoanei, unitatea de asistență socială efectuează evaluarea complexă, coordonînd toate acțiunile cu structura teritorială de asistență socială. (2) Evaluarea complexă se realizează prin antrenarea nemijlocită a specialiștilor în domeniu și/sau din domeniile conexe, cu participarea obligatorie a beneficiarului și a celor care au efectuat evaluarea inițială, și se finalizează în termen de cel mult 10 zile de la data preluării cazului pentru efectuarea evaluării complexe. [...]	„(1¹) În cazul victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, cererea sau demersul de referire prevăzut la art.16¹ alin. (2), se examinează la ședința echipei multidisciplinare teritoriale. Rezultatele evaluării victimei pot fi utilizate la elaborarea planului individualizat de asistență a beneficiarului de servicii sociale.”.	o singură dată sînt insuficiente pentru satisfacerea necesităților persoanei, unitatea de asistență socială efectuează evaluarea complexă, coordonînd toate acțiunile cu structura teritorială de asistență socială. (1¹) În cazul victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea cu privire la reabilitarea victimelor infracțiunilor, cererea sau demersul de referire prevăzut la art.16¹ alin. (2), se examinează la ședința echipei multidisciplinare teritoriale. Rezultatele evaluării victimei pot fi utilizate la elaborarea planului individualizat de asistență a beneficiarului de servicii sociale. (2) Evaluarea complexă se realizează prin antrenarea nemijlocită a specialiștilor în domeniu și/sau din domeniile conexe, cu participarea obligatorie a beneficiarului și a celor care au efectuat evaluarea inițială, și se finalizează în termen de cel mult 10 zile de la data preluării cazului pentru efectuarea evaluării complexe. [...]
Legea finanțelor publice și responsabilități bugetar-fiscale nr. 181/2014 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 223-230, art. 519) cu modificările ulterioare		
_____	Se completează cu articolul 67¹, cu următorul cuprins: „Articolul 67¹. Plățile în baza unui act administrativ individual de compensare financiară a prejudiciului cauzat prin infracțiune (1) Plata compensației financiare acordate în temeiul unui act administrativ individual privind	Articolul 67¹. Plățile în baza unui act administrativ individual de compensare financiară a prejudiciului cauzat prin infracțiune (1) Plata compensației financiare acordate în temeiul unui act

	acordarea compensației financiare de către stat victimelor infracțiunilor se efectuează de către Ministerul Finanțelor din contul mijloacelor prevăzute în bugetul de stat. (2) Ministerul Finanțelor efectuează plata compensației financiare în termen de 30 de zile de la data recepționării actului administrative individual privind acordarea compensației financiare de către stat victimelor infracțiunilor. (3) Contestarea în instanța de contencios administrativ a actului administrative individual privind acordarea compensației financiare suspendă executarea obligației de plată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.”.	administrativ individual privind acordarea compensației financiare de către stat victimelor infracțiunilor se efectuează de către Ministerul Finanțelor din contul mijloacelor prevăzute în bugetul de stat. (2) Ministerul Finanțelor efectuează plata compensației financiare în termen de 30 de zile de la data recepționării actului administrative individual privind acordarea compensației financiare de către stat victimelor infracțiunilor. (3) Contestarea în instanța de contencios administrativ a actului administrative individual privind acordarea compensației financiare suspendă executarea obligației de plată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.”.
--	---	---